

Wijzigingstabel Verordening Wmo Heerhugowaard 2015

Bestaande tekst	Nieuwe / gewijzigde tekst
<p>Artikel 1. Begripsbepalingen In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <u>algemeen gebruikelijke voorziening</u>: voorziening die niet speciaal is bedoeld voor mensen met een beperking en die algemeen verkrijgbaar is en niet of niet veel duurder is dan vergelijkbare producten; - <u>bijdrage</u>: bijdrage als bedoeld in artikel 2.1.4, eerste lid, van de wet; - <u>gesprek</u>: gesprek in het kader van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet; - <u>hulpvraag</u>: behoefte aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet; - <u>ingezetene</u>: cliënt die hoofdverblijf heeft in de gemeente Heerhugowaard; - <u>melding</u>: melding aan het college als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet; - <u>pgb</u>: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 1.1.1 van de wet; - <u>voorzittende voorziening</u>: algemene voorziening of andere voorziening waarmee aan de hulpvraag wordt tegemoetgekomen; - <u>wet</u>: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015. 	<p>Artikel 1. Begripsbepalingen In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:</p> <ul style="list-style-type: none"> <u>algemeen gebruikelijke voorziening</u>: voorziening die niet speciaal is bedoeld voor mensen met een beperking en die algemeen verkrijgbaar is en niet of niet veel duurder is dan vergelijkbare producten en passen in het actuele maatschappijbeeld; <u>algemene voorziening</u>: aanbod van diensten of activiteiten in het kader van de Wmo dat, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers, toegankelijk is en dat gericht is op het versterken van de zelfredzaamheid, zelfregie en eigen kracht. <u>bijdrage</u>: bijdrage in de kosten als bedoeld in artikel 2.1.4, eerste lid, van de wet; <u>college</u>: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Heerhugowaard <u>gebruikelijke zorg</u>: hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten; <u>gesprek</u>: gesprek in het kader van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet; <u>hoofdverblijf</u>: de woonruimte, bestemd en geschikt voor permanente bewoning, waar de cliënt zijn of haar vaste woon- en verblijfplaats heeft en op welk adres de cliënt in de gemeentelijke basisregistratie personen staat ingeschreven of zal staan ingeschreven, dan wel het feitelijk woonadres; <u>ingezetene</u>: cliënt die hoofdverblijf heeft in de gemeente Heerhugowaard <u>maatwerkvoorziening</u>: op de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon afgestemd geheel van diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen: <ol style="list-style-type: none"> 1. ten behoeve van zelfredzaamheid daaronder begrepen kortdurend verblijf in een instelling ter ontlasting van de mantelzorger, het daarvoor noodzakelijke vervoer, alsmede hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen, 2. ten behoeve van participatie, daaronder begrepen het daarvoor noodzakelijke vervoer alsmede diensten, hulpmiddelen en andere maatregelen, 3. onder een maatwerkvoorziening wordt, met in acht neming van hetgeen bepaald in deze verordening, tevens een financiële tegemoetkoming verstaan. <u>mantelzorg</u>: langdurige hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen of opvang, die niet in het kader van een hulpverlenend beroep wordt geboden aan een hulpbehoevende door personen uit diens directe omgeving, waarbij de ondersteuning rechtstreeks voortvloeit uit de sociale relatie en de gebruikelijke zorg overstijgt; <u>ondersteuningsvraag</u>: behoefte aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet; <u>melding</u>: melding aan het college als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet; <u>persoonlijk plan</u>: een door de cliënt, al dan niet tezamen met zijn persoonlijke netwerk, opgesteld plan als bedoeld in artikel 2.3.2 tweede lid van de wet; <u>pgb</u>: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel

	<p>1.1.1 van de wet; <u>voorliggende voorziening</u>: algemene voorziening of andere voorziening waarmee aan de ondersteuningsvraag wordt tegemoetgekomen; <u>wet</u>: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015</p>
<p>Artikel 2. Melding hulpvraag 1. Een hulpvraag kan door of namens een cliënt bij het college worden gemeld. 2. Het college bevestigt de ontvangst van een melding.</p>	<p>Artikel 2. Melding ondersteuningsvraag 1. Een ondersteuningsvraag kan door of namens een cliënt bij het college worden gemeld. 2. Het college bevestigt de ontvangst van een melding zo snel mogelijk, uiterlijk binnen 5 werkdagen. 3. In spoedeisende gevallen als bedoeld in artikel 2.3.3. van de wet treft het college na de melding onverwijld een tijdelijke maatwerkvoorziening in afwachting van de uitkomst van het onderzoek. <u>Toelichting</u>: <i>In de artikelen 2 t/m 7 is een aantal kleine wijzigingen aangebracht:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>door het expliciet benoemen van termijnen in de artikelen 2-5 is het voor de cliënt inzichtelijker hoe het proces van melding tot aanvraag verloopt,</i> • <i>toegevoegd is artikel 2.3 'maatwerkvoorziening bij spoedeisende gevallen'. Nu is dat nog in de toelichting op dit artikel vermeld. Door opnemen in de verordening dit hersteld,</i> • <i>In artikel 3 is de wijze waarop de gemeente de cliënt en zijn mantelzorger informeert over mogelijkheid om gebruik te maken van onafhankelijke cliëntondersteuning expliciet (er) benoemd.</i> • <i>In artikel 7 is expliciet bepaald dat de cliënt het verslag van het keukentafelgesprek ontvangt.</i>
<p>Artikel 3. Cliëntondersteuning 1. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen een beroep kunnen doen op kostenloze cliëntondersteuning, waarbij het belang van de cliënt uitgangspunt is. 2. Het college wijst de cliënt en zijn mantelzorger voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, op de mogelijkheid gebruik te maken van gratis cliëntondersteuning.</p>	<p>Artikel 3 Cliëntondersteuning 1. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen een beroep kunnen doen op kosteloze cliëntondersteuning, waarbij het belang van de cliënt uitgangspunt is. 2. Het college wijst de cliënt en zijn mantelzorger voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, in de ontvangstbevestiging op de mogelijkheid gebruik te maken van gratis cliëntondersteuning.</p>
<p>Artikel 4. Vooronderzoek; indienen persoonlijk plan 1. Het college verzamelt alle voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de cliënt en zijn situatie en maakt zo spoedig mogelijk met hem een afspraak voor een gesprek. 2. Voor het gesprek verschaft de cliënt het college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen. 3. Als de cliënt genoegzaam bekend is bij de gemeente, kan het college in overeenstemming met de cliënt afzien van een vooronderzoek als bedoeld in het eerste en tweede lid. 4. Het college brengt de cliënt op de hoogte van de mogelijkheid om een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 2.3.2, tweede lid, van de wet op te stellen en stelt hem gedurende zeven dagen na de melding in de gelegenheid het plan te overhandigen.</p>	<p>Artikel 4 Vooronderzoek; indienen persoonlijk plan 1. Het college verzamelt alle voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de cliënt en zijn situatie en maakt zo spoedig mogelijk, maar binnen 4 weken met hem een afspraak voor een gesprek. 2. Voor het gesprek verschaft de cliënt het college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen. 3. Als de cliënt genoegzaam bekend is bij de gemeente, kan het college in overeenstemming met de cliënt afzien van een vooronderzoek als bedoeld in het eerste en tweede lid. 4. Het college brengt de cliënt in de ontvangstbevestiging tevens op de hoogte van de mogelijkheid om een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 2.3.2, tweede lid, van de wet op te stellen en stelt hem gedurende zeven dagen na de melding in de gelegenheid het plan te overhandigen.</p>

<p>Artikel 5. Onderzoek</p> <p>1. Een gesprek maakt deel uit van het onderzoek.</p> <p>2. Het college onderzoekt in het gesprek tussen deskundigen en de degene door of namens wie de melding is gedaan, dan wel diens vertegenwoordiger en waar mogelijk met de mantel-zorger of mantelzorgers en desgewenst familie, zo spoedig mogelijk en voor zover nodig:</p> <ol style="list-style-type: none"> de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren van de cliënt; het gewenste resultaat van het verzoek om ondersteuning; de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp of algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn zelfredzaamheid of zijn participatie te handhaven of te verbeteren, of te voorkomen dat hij een beroep moet doen op een maatwerkvoorziening; de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociaal netwerk te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of te voorkomen dat hij een beroep moet doen op een maatwerkvoorziening; de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de cliënt; de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening, zoals opgenomen in het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of te voorkomen dat hij een beroep moet doen op een maatwerkvoorziening; de mogelijkheden om door middel van voorliggende voorzieningen of door samen met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en andere partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te voorzien in de behoefte aan maatschappelijke ondersteuning; de mogelijkheid om een maatwerkvoorziening te verstrekken; welke bijdragen in de kosten de cliënt met toepassing van het bepaalde bij of krachtens artikel 2.1.4 van de wet verschuldigd zal zijn, en de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de cliënt in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze. <p>3. Als de cliënt een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 4, vierde lid, aan het college heeft overhandigd, betreft het college dat plan bij het onderzoek, bedoeld in het eerste lid.</p> <p>4. Het college informeert de cliënt over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolprocedure en vraagt de cliënt toestemming om zijn persoonsgegevens te verwerken.</p> <p>5. Als de hulpvraag genoegzaam bekend is, kan het college onverminderd het bepaalde in artikel 2.3.2 van de wet, in overleg met de cliënt afzien van een gesprek.</p>	<p>Artikel 5 Onderzoek</p> <p>1. Een gesprek maakt deel uit van het onderzoek.</p> <p>2. Het college onderzoekt in het gesprek tussen de wmo-consulent en de degene door of namens wie de melding is gedaan, dan wel diens vertegenwoordiger en waar mogelijk met de mantelzorger(s) en desgewenst familie, zo spoedig mogelijk, maar maximaal binnen 6 weken en met inachtneming van diens persoonlijk plan indien aanwezig de volgende onderwerpen in samenhang met elkaar:</p> <ol style="list-style-type: none"> de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren van de cliënt waaronder diens godsdienstige, levensbeschouwelijke en culturele wensen; het gewenste resultaat van het verzoek om ondersteuning; de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp of algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn zelfredzaamheid of zijn participatie te handhaven of te verbeteren, of te voorkomen dat hij een beroep moet doen op een maatwerkvoorziening; de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociaal netwerk te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of te voorkomen dat hij een beroep moet doen op een maatwerkvoorziening; de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de cliënt; de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening, zoals opgenomen in het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of te voorkomen dat hij een beroep moet doen op een maatwerkvoorziening; de mogelijkheden om door middel van voorliggende voorzieningen of door samen met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en andere partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te voorzien in de behoefte aan maatschappelijke ondersteuning; de mogelijkheid om een maatwerkvoorziening te verstrekken; welke bijdragen in de kosten de cliënt met toepassing van het bepaalde bij of krachtens artikel 2.1.4 van de wet verschuldigd zal zijn, en de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de cliënt in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze. <p>3. Als de cliënt een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 4, vierde lid, aan het college heeft overhandigd, betreft het college dat plan bij het onderzoek, bedoeld in het eerste lid.</p> <p>4. Het college informeert de cliënt over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolprocedure en vraagt de cliënt toestemming om zijn persoonsgegevens te verwerken.</p> <p>5. Als de ondersteuningsvraag genoegzaam bekend is, kan het college onverminderd het bepaalde in artikel 2.3.2 van de wet, in overleg met de cliënt afzien van een gesprek.</p>
<p>Artikel 6. Advisering</p> <p>Het college kan, indien gewenst, een door hem daartoe aangewezen adviesinstantie om advies</p>	<p>Artikel 6 Advisering</p> <p>Het college kan, indien dat voor een zorgvuldig onderzoek toegevoegde waarde heeft of noodzakelijk</p>

vragen.	is, een door hem daartoe aangewezen adviesinstantie om advies vragen. In dat geval wordt in het verslag van het onderzoek aangegeven waarom en bij wie advies is gevraagd.
<p>Artikel 7. Verslag</p> <p>1. Het college zorgt voor schriftelijke verslaglegging van het onderzoek.</p> <p>2. Als de cliënt van mening is dat hij in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening, kan hij dit aangeven op het door hem ondertekende verslag</p>	<p>Artikel 7 Verslag</p> <p>1. Het college zorgt voor schriftelijke verslaglegging van het keukentafelgesprek, waarbij de cliënt in staat wordt gesteld zijn of haar akkoord voor de inhoud van het verslag te geven</p> <p>2. Als de cliënt van mening is dat hij of zij in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening, kan hij of zij dit aangeven op het door hem ondertekende verslag.</p>
<p>Artikel 9. Criteria voor een maatwerkvoorziening</p> <p>1. Het college neemt het verslag als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een maatwerkvoorziening</p> <p>2. Een cliënt komt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening:</p> <p>a. ter compensatie van de beperkingen, chronische psychische of psychosociale problemen, als gevolg waarvan cliënt niet voldoende in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en voor zover de cliënt deze beperkingen naar het oordeel van het college niet kan verminderen of wegnemen:</p> <ol style="list-style-type: none"> I. op eigen kracht; II. met gebruikelijke hulp; III. met mantelzorg; IV. met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk; V. met gebruikmaking van algemeen gebruikelijke voorzieningen; of VI. met gebruikmaking van algemene voorzieningen. <p>De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in het artikel 5 bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zolang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven, en/of</p> <p>b. ter compensatie van de problemen bij het zich handhaven in de samenleving van de cliënt met psychische of psychosociale problemen en de cliënt die de thuissituatie heeft verlaten, al dan niet in verband met risico's voor zijn veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, voor zover de cliënt deze problemen naar het oordeel van het college niet kan verminderen of wegnemen:</p> <ol style="list-style-type: none"> I. op eigen kracht; II. met gebruikelijke hulp; III. met mantelzorg; IV. met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk; of V. met gebruikmaking van algemene voorzieningen. <p>De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in het artikel 5 bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het voorzien in de behoefte van de cliënt aan beschermd wonen of opvang en aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld zich zo snel mogelijk weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving.</p> <p>3. Ten aanzien van een maatwerkvoorziening met betrekking tot zelfredzaamheid en participatie geldt dat een cliënt alleen voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt als:</p> <p>a. de noodzaak tot ondersteuning voor de cliënt</p>	<p>Artikel 9 Criteria voor een maatwerkvoorziening</p> <p>1. Het college neemt het verslag als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een maatwerkvoorziening</p> <p>2. Een cliënt komt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening:</p> <p>a. ter compensatie van de beperkingen, chronische psychische of psychosociale problemen, als gevolg waarvan cliënt niet voldoende in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en voor zover de cliënt deze beperkingen naar het oordeel van het college niet kan verminderen of wegnemen:</p> <ol style="list-style-type: none"> I. op eigen kracht; II. met gebruikelijke hulp; III. met mantelzorg; IV. met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk; V. met gebruikmaking van algemeen gebruikelijke voorzieningen; of VI. met gebruikmaking van algemene voorzieningen. <p>De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in het artikel 5 bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zolang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven, en/of</p> <p>b. ter compensatie van de problemen bij het zich handhaven in de samenleving van de cliënt met psychische of psychosociale problemen en de cliënt die de thuissituatie heeft verlaten, al dan niet in verband met risico's voor zijn veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, voor zover de cliënt deze problemen naar het oordeel van het college niet kan verminderen of wegnemen:</p> <ol style="list-style-type: none"> I. op eigen kracht; II. met gebruikelijke hulp; III. met mantelzorg; IV. met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk; of V. met gebruikmaking van algemene voorzieningen. <p>De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in het artikel 5 bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het voorzien in de behoefte van de cliënt aan beschermd wonen of opvang en aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld zich zo snel mogelijk weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving.</p> <p>3. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven, a. tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is</p>

<p>redelijkerwijs niet vermijdbaar was, en</p> <p>b. de voorziening voorzienbaar was, maar van de cliënt redelijkerwijs niet verwacht kon worden maatregelen te hebben getroffen die de hulpvraag overbodig had gemaakt.</p> <p>4. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven,</p> <p>a. tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen;</p> <p>b. tenzij de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoet komt in de veroorzaakte kosten, of</p> <p>c. als de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning.</p> <p>5. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst adequate voorziening.</p>	<p>gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen;</p> <p>b. tenzij de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoet komt in de veroorzaakte kosten, of</p> <p>c. als de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning.</p> <p>Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst compenserende voorziening.</p> <p><u>Toelichting</u> <i>Artikel 9.3 'vermijdbaarheid' / 'voorzienbaarheid' is een weigeringsgrond en om die reden verplaatst naar het nieuwe artikel 11 lid 1 onder e.</i></p>
	<p>Artikel 10 Te bereiken resultaten (nieuw artikel)</p> <p>1. De door het college te verstrekken maatwerkvoorzieningen zijn gericht op:</p> <p>a. het begeleiden van een cliënt bij zijn verslechterende zelfredzaamheid en / of participatie; of</p> <p>b. het stabiliseren van de zelfredzaamheid en / of participatie van een cliënt dan wel het voorkomen van achteruitgang van de zelfredzaamheid en / of participatie; of</p> <p>c. het verbeteren van de zelfredzaamheid en / of participatie van een cliënt.</p> <p>Gelet op bovenstaande nivo's sub a, b en c zoals benoemd in lid 1, wordt de cliënt zoveel als mogelijk in staat gesteld om:</p> <p>2. Een huishouden te voeren, waaronder wordt verstaan:</p> <p>a. het beschikken over een schoon en leefbaar huis;</p> <p>b. het beschikken over goederen voor primaire levensbehoeften;</p> <p>c. het bereiden en neerzetten van de maaltijden;</p> <p>d. het beschikken over schone en draagbare kleding.</p> <p>3. De woning normaal te kunnen gebruiken, waaronder wordt verstaan:</p> <p>a. het bereiken van de woning;</p> <p>b. het zich kunnen verplaatsen in en om de woning.</p> <p>c. gebruik van woonruimtes (elementaire woonfuncties).</p> <p>3. Zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel;</p> <p>4. Medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan;</p> <p>5. Regie te voeren over het dagelijkse leven, waaronder met name verstaan kan worden:</p> <p>a. het vermogen om op eigen kracht zelfstandig of met ondersteuning te wonen waaronder mede wordt begrepen (het voorkomen dan wel afschalen van) beschermd wonen;</p> <p>b. het voeren van regie over de zelfzorghandelingen;</p> <p>c. stabilisatie van een psychiatrisch ziektebeeld;</p> <p>d. het voorkomen van verwaarlozing, gevaar voor de</p>

	<p>cliënt of anderen of maatschappelijke overlast;</p> <p>e. het vermogen tot sociaal functioneren in de dagelijkse leefsituaties, zoals thuis, en in relatie met vrienden, familie en de woonomgeving;</p> <p>f. het thuis kunnen zorgen voor kinderen die tot het gezin behoren;</p> <p>g. het vermogen om zelf te voorzien in het structureren van de dag;</p> <p>h. het beheren van financiën en administratie;</p> <p>i. het aanleren van oplossingsvaardigheden</p> <p>6. Een dagstructuur te hebben, waaronder wordt verstaan:</p> <p>a. het hebben van een zinvolle dagbesteding, gericht op behoud of ontwikkeling van vaardigheden;</p> <p>b. het hebben van een evenwichtig dag- en nachtritme.</p> <p><u>Toelichting</u> <i>Artikel 10 is nieuw. Per 1 januari 2017 is resultaatsturing ingevoerd voor de Thuisondersteuning en per 1 januari 2018 ook voor het onderdeel Wmo-begeleiding. Er wordt geïndiceerd in te behalen resultaten en niet meer uren. Zo wordt in de beschikking bij thuisondersteuning vermeld welke taken, in welke ruimte en met welke frequenties dit moet gebeuren om het resultaat te behalen. Bij Wmo-begeleiding en -dagbesteding worden doelen beschreven waaraan gewerkt dient worden binnen een bandbreedte om het resultaat te behalen. De verordening is met het nieuwe artikel 10 en de bijbehorende toelichting hierop ingericht waardoor het resultaatgericht werken beter uitvoerbaar en juridisch correct en vollediger maakt.</i></p>
	<p>Artikel 11 Weigeringsgronden (nieuw artikel)</p> <p>1. Geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt:</p> <p>a. voor zover met betrekking tot de problematiek die in het gegeven geval aanleiding geeft voor de noodzaak tot ondersteuning, een voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling bestaat;</p> <p>b. indien het een voorziening betreft die de cliënt na de melding en vóór datum van besluit heeft gerealiseerd of geaccepteerd, tenzij het college daarvoor schriftelijk toestemming heeft verleend of de noodzaak achteraf nog kan worden vastgesteld;</p> <p>c. voor zover de aanvraag betrekking heeft op een voorziening die aan cliënt al eerder is verstrekt in het kader van enige wettelijke bepaling of regeling en de normale afschrijvingstermijn van de voorziening nog niet verstreken is, tenzij de eerder vergoede of verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen, of tenzij cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoetkomt in de veroorzaakte kosten;</p> <p>d. voor zover deze niet in overwegende mate op het individu is gericht;</p> <p>e. als deze voorziening niet noodzakelijk was geweest wanneer de cliënt rekening had gehouden met de reeds bestaande beperkingen, niet verband houdende met de overgang naar een volgende levensfase.</p> <p>f. als deze niet langdurig noodzakelijk is, behoudens thuisondersteuning.</p>

	<p>g. indien de cliënt geen ingezetene is van de gemeente Heerhugowaard, uitzondering hierop is opvang en beschermd wonen.</p> <p>2. Bij de te verstrekken vervoersvoorziening wordt ten aanzien van de vervoersbehoefte ten behoeve van maatschappelijke participatie uitsluitend rekening gehouden met de verplaatsingen in de directe woon- en leefomgeving in het kader van het leven van alledag tenzij zich een uitzonderingssituatie voordoet waarbij het gaat om een bovenregionaal contact dat uitsluitend door de aanvrager zelf bezocht kan worden terwijl het bezoek noodzakelijk is om dreigende vereenzaming te voorkomen.</p> <p>3. Geen woonvoorziening wordt verstrekt:</p> <p>a. voor zover de beperkingen voortvloeien uit de aard van de in de woning gebruikte materialen;</p> <p>b. indien cliënt zijn hoofdverblijf niet heeft of niet zal hebben in de woning waaraan de voorziening wordt getroffen.</p> <p>c. ten behoeve van hotels/pensions, trekkerswoonwagens, tweede woningen, vakantie- en recreatiewoningen, ADL-clusterwoningen en gehuurde kamers, met uitzondering van een voorziening voor verhuizing en inrichting;</p> <p>d. voor zover het voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten betreft, anders dan automatische deuropeners, hellingbanen, het verbreden van gemeenschappelijke toegangsdeuren, het aanbrengen van drempelhulpen of vlonders of het aanbrengen van een opstelplaats bij de toegangsdeur van de gemeenschappelijke ruimte, met uitzondering van een voorziening voor verhuizing en inrichting;</p> <p>e. indien de noodzaak het gevolg is van een verhuizing waarvoor geen aanleiding bestaat op grond van beperkingen bij de zelfredzaamheid of participatie en er geen belangrijke reden voor verhuizing aanwezig is;</p> <p>f. Indien de cliënt niet is verhuisd naar de voor zijn of haar beperkingen op dat moment meest geschikte beschikbare woning, tenzij daarvoor vooraf schriftelijk toestemming is verleend door het college.</p> <p><u>Toelichting</u> <i>Artikel 11 is nieuw. Blijkens de vigerende jurisprudentie dienen afwijzingsgronden, wil er met succes hierop een beroep worden gedaan, een grondslag te hebben in de verordening. Ook verschaft dit meer duidelijkheid naar cliënt.</i></p>
<p>Artikel 10. Inhoud beschikking</p> <p>1. In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening wordt in ieder geval aangegeven of deze als voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.</p> <p>2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:</p> <ul style="list-style-type: none"> -welke de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is; -wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is; -hoe de voorziening wordt verstrekt, en indien van toepassing, en -welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn. <p>3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder</p>	<p>Artikel 12 Inhoud beschikking</p> <p>1. In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening wordt in ieder geval aangegeven of deze als voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.</p> <p>2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. welke de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is; b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is; c. hoe de voorziening wordt verstrekt, en indien van toepassing, d. welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn. <p>3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in</p>

<p>geval vastgelegd: -voor welk resultaat het pgb kan worden aangewend; -welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb; -wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen; -wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld, en -de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb. 4. Als sprake is van een te betalen bijdrage wordt de cliënt daarover in de beschikking geïnformeerd.</p>	<p>de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd: a. voor welk resultaat het pgb kan worden aangewend; b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb; c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen; d. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld, e. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb. 4. Als op de te verstrekken voorziening in natura of in de vorm van een pgb een bijdrage in de kosten verschuldigd is, wordt de cliënt van deze eigenbijdrageplicht in kennis gesteld.</p>
<p>Artikel 11. Regels voor pgb 1. Het college verstrekt een pgb in overeenstemming met artikel 2.3.6 van de wet. 2. Onverminderd artikel 2.3.6, tweede en vijfde lid, van de wet verstrekt het college geen pgb voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de belanghebbende voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt en niet meer is na te gaan of de ingekochte voorziening noodzakelijk was. 3. De hoogte van een pgb wordt bepaald aan de hand van en tot het maximum van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate voorziening in natura en is toereikend voor de aanschaf daarvan, en wordt indien nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering. 4. Het college stelt nadere regels vast over de wijze waarop de hoogte van een pgb wordt vastgesteld. 5. Een cliënt ten behoeve van wie een pgb wordt verstrekt, kan diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen onder de volgende voorwaarden betreffende het tarief betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk: a. deze persoon krijgt een lager tarief betaald voor zijn diensten dan door het college in nadere regels vastgestelde tarief. Dit lagere tarief wordt door het college in nadere regels vastgesteld; b. tussenpersonen of belangenbehartigers mogen niet uit het persoonsgebonden budget worden betaald.</p>	<p>Artikel 13 Regels en wijze van aanvragen van een pgb 1. Het college verstrekt een pgb in overeenstemming met artikel 2.3.6 van de wet. 2. Onverminderd artikel 2.3.6 tweede en vijfde lid van de wet verstrekt het college geen pgb voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de belanghebbende voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt en niet meer is na te gaan of de ingekochte voorziening noodzakelijk was. 3. Een maatwerkvoorziening in de vorm van een PGB wordt alleen verstrekt als de cliënt dit gemotiveerd aan de hand van een opgesteld plan vraagt. In het gemotiveerde verzoek, gebaseerd op het ondersteuningsplan geeft de cliënt aan: a. wat hij met het pgb wenst in te kopen; b. waarom hij de ondersteuning in de vorm van een pgb wenst te ontvangen; c. indien van toepassing: wie hij heeft gemachtigd om zijn belangen ten aanzien van het pgb te behartigen en de aan het pgb verbonden taken uit te voeren; d. hoe hij de voorziening wenst in te kopen; e. op welke wijze de kwaliteit van de ondersteuning is gewaarborgd; f. een onderbouwde begroting. 4. Indien de cliënt ondersteuning, begeleiding wenst te betrekken bij een persoon uit het sociaal netwerk, dient de cliënt te motiveren dat dit tot een gelijkwaardig of beter resultaat leidt dan de inzet van een professional of professionele organisatie. 5. Indien de cliënt ondersteuning, begeleiding wenst te betrekken bij een persoon uit het sociaal netwerk kan het college via een onafhankelijke en daartoe deskundige derde laten toetsen of deze persoon verantwoorde ondersteuning kan leveren. 6. Indien de cliënt zelf niet in staat is het pgb te beheren en dit niet overgenomen wordt door een wettelijke vertegenwoordiger, kan het college van de beheerder een verklaring Gewaarborgde hulp vragen, vergelijkbaar met artikel 5.11 van de Regeling langdurige zorg. 7. De budgethouder is zelf verantwoordelijk voor a. het inkopen van de maatwerkvoorziening; b. onderhoud, reparaties en verzekering van het hulpmiddel; c. doorgeven van gegevens aan de belastingdienst. 8. Een aanvraag voor een pgb kan geweigerd worden indien: a. de cliënt naar het oordeel van het college niet voldoet aan alle in het eerste lid van dit artikel en aan het in de wet gestelde artikel 2.3.6, tweede lid, genoemde voorwaarden;</p>

	<p>b. het pgb in de plaats komt van een maatwerkvoorziening die het college in collectieve vorm aanbiedt en deze collectieve voorziening leidt tot een aanvaardbaar niveau van ondersteuning ;</p> <p>c. de ondersteuning die de cliënt met het pgb wenst in te kopen naar het oordeel van het college niet of niet in voldoende mate zal bijdragen aan het bereiken van het beoogde resultaat;</p> <p>d. de cliënt naar het oordeel van het college:</p> <ul style="list-style-type: none"> • de aanvraag niet kan motiveren en toelichten; • de cliënt of zijn vertegenwoordiger een bespreking van het budgetplan weigert of, na • daartoe te zijn opgeroepen, zonder geldige reden niet verschijnt; • geen vaste woon- of verblijfplaats heeft; • problematische schulden heeft, een schuldsaneringstraject doorloopt of onder de wet schuldsanering natuurlijke personen valt, tenzij de bewindvoerder het volledige beheer van het pgb op zich neemt. De kosten die hiermee gemoeid zijn komen ten laste van de cliënt • verwijtbaar onder toezicht staat of een bewindvoerder heeft tenzij de bewindvoerder het volledige beheer van het pgb op zich neemt. De kosten die hiermee gemoeid zijn komen ten laste van de cliënt. Onder verwijtbaar wordt verstaan dat de persoon handelingen heeft verricht of keuzes heeft gemaakt die ertoe hebben geleid dat toezicht of bewindvoering noodzakelijk is. • redelijkerwijs niet in staat kan worden geacht het pgb te beheren en de persoon die als beheerder optreedt niet voldoet aan de eisen die worden gesteld aan een gewaarborgde hulp conform artikel 5.11 van Regeling langdurige zorg (Rlz) of een daartoe gemachtigd bureau niet beschikt over het keurmerk van het Keurmerkinstuut • een gemachtigde of beheerder van het pgb heeft aangewezen die tevens uitvoerder is van de met het PGB ingekochte ondersteuning; • er sprake is van ondersteuning in een spoedeisende situatie, als bedoeld in artikel 2.3.3 van de wet; • het pgb bestemd is voor besteding in het buitenland; • het pgb gebruikt wordt voor het betalen van belangenbehartigers of een beheerder, of voor andere kosten dan het leveren van de ondersteuning. Onder andere kosten wordt ook verstaan reiskosten of begeleidings- of administratiekosten in verband met het beheren van een pgb. <p>Artikel 14 Hoogte van het PGB</p> <p>1. Het pgb voor maatwerkvoorzieningen zoals thuisondersteuning, individuele begeleiding, begeleiding groep, persoonlijke verzorging, kortdurend verblijf bedraagt</p> <p>a. maximaal 100% van het referentietarief voor de betreffende maatwerkvoorziening indien de voorziening wordt geleverd of uitgevoerd door een gecontracteerde aanbieder of een daarmee te vergelijken aanbieder.</p> <p>b. maximaal 80 % van het referentietarief voor de betreffende maatwerkvoorziening indien de voorziening wordt geleverd of uitgevoerd door derden, niet zijnde personen uit het sociale netwerk of</p>
--	---

	<p>mantelzorgers.</p> <p>c. het tarief voor de persoon uit het sociaal netwerk is vastgelegd in het financieel besluit maatschappelijke ondersteuning Heerhugowaard en bedraagt ten minste 25% van het sociaal wettelijk minimumloon, daarnaast rekening houdend met de gangbare ontwikkelingen in de maatschappij.</p> <p>2. Het pgb voor woonvoorziening, bouwkundig of niet bouwkundig: De hoogte van een pgb voor een woonvoorziening is gelijk aan de tegenwaarde van het bedrag dat de gemeente heeft bedongen. Of zou hebben bedongen indien zij de woonvoorziening zelf zou hebben ingekocht.</p> <p>3. Het pgb voor een hulpmiddel voor verplaatsingen wordt gebaseerd op de tegenwaarde van de in de betreffende situatie goedkoopst compenserende te verstrekken voorziening in natura. Gemeente Heerhugowaard werkt met een leaseconstructie met de zorg- leveranciers. Dit vormt de basis voor de hoogte van het pgb. Indien nodig kan het pgb voor een hulpmiddel aangevuld worden met een vergoeding voor instandhoudingskosten.</p> <p>4. Het pgb voor wat betreft het vervoer is gebaseerd op de variabele autokosten volgens het Nibud (compactklasse) waarbij het uitgangspunt geldt dat 1500 kilometer op jaarbasis binnen de eigen leef- en woonomgeving moet kunnen worden gereisd. Heerhugowaard werkt met de kilometerprijs variabele kosten van het NIBUD.</p> <p>5. Indien een maatwerkvoorziening wordt verstrekt die niet genoemd is onder de nummers 1 tot en met 3 wordt het pgb voor zaken dan wel hulpmiddelen vastgesteld op basis van het programma van eisen en de laagste kostprijs aan de hand van een tweetal offertes.</p> <p>Artikel 15 Besteding en verantwoording van het pgb</p> <p>1. De cliënt stemt in en handelt conform de bepalingen van de gemeente zoals opgenomen in deze verordening, beschikking en pgb plan.</p> <p>2. De cliënt stemt in en handelt conform de (algemene) voorwaarden van de Sociale Verzekeringsbank en de voorwaarden zoals de gemeente die is overeengekomen met de SVB.</p> <p>3. Het college kan de cliënt verplichten gebruik te maken van standaarddocumenten ten behoeve van het aanleveren van gegevens voor het trekkingsrecht via de SVB.</p> <p>4. Een beslissing tot verlening van een pgb kan ingetrokken worden als blijkt dat het pgb binnen zes maanden na toekenning niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.</p> <p><u>Toelichting</u> <i>Artikelen 13, 14 en 15 vervangen het huidige artikel 18 op grond van een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep ('CRvB') 17 mei 2017. De CRvB heeft namelijk geoordeeld dat de gemeenteraad bij raadsverordening (conform artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel b, van de Wmo 2015) moet bepalen op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld en dat kan niet worden gedelegeerd aan het college. Middels het nieuwe artikel 14 is dit hersteld ten opzichte van de verordening wmo 2015 waarin nog is bepaald dat het college nadere regels hieromtrent stelt. De wijziging</i></p>
--	--

	<p>was daarnaast aanleiding tot een aantal inhoudelijke verbeteringen die onder meer tot doel hebben de kwaliteit van de zorg te borgen en te toetsen op rechtmatigheid.</p>
<p>Artikel 18. Tegemoetkoming meerkosten personen met een beperking of chronische problemen Het college kan in overeenstemming met het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, nadere regels stellen ten aanzien van het verstrekken van een tegemoetkoming ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben.</p>	<p>Artikel 16. Financiële tegemoetkoming 1. Het college kan aan een cliënt een financiële tegemoetkoming verstrekken. 2. De regels inzake maatwerkvoorziening en in het bijzonder de regels inzake pgb's in deze verordening zijn van overeenkomstige toepassing op de financiële tegemoetkoming tenzij de aard van de financiële tegemoetkoming zich tegen analoge toepassing verzet waaronder begrepen het opleggen van een bijdrage en het trekkingsrecht. 3. Het college kan een tegemoetkoming verstrekken in geval van: a. verhuis- en inrichtingskosten (tot maximaal € 2.500,00); b. bezoekbaar maken van een woning niet zijnde het hoofdverblijf (tot maximaal €2.500,00); c. vervoerskosten lokale verplaatsingen (maximaal €500,00 per jaar; bij uitsluitend kunnen gebruiken rolstoeltaxi €2.000,00 per jaar) ; d. sportvoorziening (tot maximaal €3.000,00). 3. Het college kan aanvullende criteria vaststellen in verband met de beoordeling van aanvragen voor een specifieke financiële tegemoetkoming.</p> <p><i>Toelichting</i> Artikel 16 is nieuw en vervangt de huidige Meerkostenregeling. Op grond van een uitspraak van de CRvB van 12 februari 2018 blijkt dat een financiële tegemoetkoming onder de reikwijdte van de Wmo valt en biedt de gemeente aldus de mogelijkheid om cliënten <u>deels</u> te compenseren met een geldbedrag. De financiële tegemoetkoming is praktisch uitvoerbaar. Dit in tegenstelling tot de meerkostenregeling. Zo zijn de normbedragen in het nieuwe artikel opgenomen, waardoor cliënten meteen weten waar ze aan toe zijn en is er geen inkomenstoets meer nodig is. Ook is er bij toepassing van dit artikel geen sprake van een eigen bijdrage. De criteria zijn nader uitgewerkt en opgenomen in de toelichting op de verordening.</p>
<p>Artikel 12. Regels voor bijdrage in de kosten algemene voorzieningen (tariefsbijdrage) en van maatwerkvoorzieningen (eigen bijdrage) 1. Een cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd: a. voor het gebruik van een algemene voorziening, niet zijnde cliëntondersteuning, en, b. voor een maatwerkvoorziening dan wel pgb, zolang hij van de maatwerkvoorziening gebruik maakt of gedurende de periode waarvoor het pgb wordt verstrekt, overeenkomstig het Besluit maatschappelijke ondersteuning, en afhankelijk van het inkomen en vermogen van de cliënt en zijn echtgenoot. 2. t.a.v. de tariefsbijdrage voor algemene voorzieningen kan het college bij nadere regels bepalen: a. voor welke algemene voorzieningen, niet zijnde cliëntondersteuning, de cliënt een tariefsbijdrage is verschuldigd; b. wat per soort algemene voorziening de hoogte van deze tariefsbijdrage is. 3. t.a.v. de eigen bijdrage bepaalt het college bij nadere regels: a. op welke wijze de kostprijs van een maatwerkvoorziening en pgb wordt bepaald, enb. door</p>	<p>Artikel 17. Regels voor bijdrage in de kosten algemene voorzieningen (tariefsbijdrage) en van maatwerkvoorzieningen (eigen bijdrage) 1a. Een cliënt is geen bijdrage in de kosten verschuldigd voor het gebruik van een algemene voorziening. 1b. Een cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor het gebruik van een maatwerkvoorziening in natura dan wel in de vorm van een pgb, zolang hij van de maatwerkvoorziening gebruik maakt of gedurende de periode waarvoor het pgb wordt verstrekt, 1c. De hoogte van de eigen bijdrage wordt vastgesteld overeenkomstig de systematiek de bedragen en percentages zoals vastgelegd in artikel 3.8 van het uitvoeringsbesluit Wmo 2015. Aan de hand van deze systematiek worden jaarlijks de bedragen benoemd in het financieel besluit maatschappelijke ondersteuning Heerhugowaard. 2a. De bijdrage van een maatwerkvoorziening of pgb wordt bepaald op de kosten die het college voor de desbetreffende maatwerkvoorziening of het pgb zelf maakt. 2b. De bijdrage voor een maatwerkvoorziening of pgb wordt vastgesteld en geïnd door het CAK.</p>

<p>welke andere instantie dan het CAK in de gevallen bedoeld in artikel 2.1.4, zevende lid, de bijdragen voor een maatwerkvoorziening of pgb worden vastgesteld en geïnd;</p> <p>c. dat de bijdrage voor een maatwerkvoorziening of pgb ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige is verschuldigd door de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is afgewezen, en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.</p>	<p>3. Voor een maatwerkvoorziening of pgb ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige is door de onderhoudsplichtige ouders een eigen bijdrage in de kosten verschuldigd (zie artikel 17 lid 1 en 2 voor de systematiek)</p> <p>4. De eigen bijdrage voor opvang en beschermd wonen wordt door de centrumgemeente Alkmaar opgelegd. De hoogte van de eigen bijdrage is afhankelijk van het inkomen.</p> <p><u>Toelichting</u> <i>Artikel 17 is aangepast op grond van jurisprudentie. De CRvB heeft op 18 mei 2016 geoordeeld dat de gemeenteraad bij raadsverordening moet bepalen of een bijdrage is verschuldigd voor het gebruik van voorzieningen en wat de hoogte is van deze bijdrage. Voor de eigen bijdrage in de kosten verwijst het huidige artikel naar de door het college vast te stellen nadere regels. Met de voorgestelde wijziging van dit artikel wordt dit gecorrigeerd.</i></p>
<p>Artikel 13. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning.</p> <p>1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:</p> <ul style="list-style-type: none"> -het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt; -het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg; -erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard; <p>2. Het college kan bij nadere regeling bepalen welke verdere eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen.</p> <p>3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliëntervarings- onderzoek, en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.</p>	<p>Artikel 18 Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning</p> <p>1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:</p> <ul style="list-style-type: none"> • het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt; • het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg; • erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard; • voor zover van toepassing erop toe te zien dat de kwaliteit van de voorzieningen en de deskundigheid van beroepskrachten tenminste voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de in de toepasselijke sector erkende keurmerken <p>2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliëntervarings- onderzoek, en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.</p> <p><u>Toelichting</u> <i>Te stellen eisen aan de kwaliteit van voorzieningen worden in het programma van eisen opgenomen.</i></p>
<p>Artikel 14. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden</p> <p>1. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren diensten, in ieder geval rekening met:</p> <ul style="list-style-type: none"> -de aard en omvang van de te verrichten taken; -een redelijke toeslag voor overheadkosten; -een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg; -kosten voor bijscholing van het personeel. <p>2. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven</p>	<p>Artikel 19 Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden</p> <p>1. Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4 van de wet en de eisen die gesteld worden aan de kwaliteit van de dienst stelt het college vast:</p> <ol style="list-style-type: none"> a. een vaste prijs, die geldt voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan overeenkomst met derde; of b. een reële prijs die geldt als ondergrens voor: <ol style="list-style-type: none"> (1°) een inschrijving en het aangaan van een overeenkomst met de derde, en (2°) de vaste prijs, bedoeld in onderdeel a.

die het hanteert voor door derden te leveren overige voorzieningen, in ieder geval rekening met:

- a. de marktprijs van de voorziening, en
- b. de eventuele extra taken die in verband met de voorziening van de leverancier worden gevraagd, zoals:
 - aanmeten, leveren en plaatsen van de voorziening;
 - instructie over het gebruik van de voorziening;
 - onderhoud van de voorziening, en
 - verplichte deelname in bepaalde samenwerkingsverbanden (bijv. sociaal wijkteams).

2. Het college stelt de prijzen, bedoeld in het eerste lid, vast:
 - a. overeenkomstig de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet, en
 - b. rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners.
3. Het college baseert de vaste prijs of de reële prijs op de volgende kostprijscomponenten:
 - a. de kosten van de beroepskracht;
 - b. redelijke overheadkosten;
 - c. kosten voor niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing, werkoverleg;
 - d. reis en opleidingskosten;
 - e. indexatie van de reële prijs voor het leveren van een dienst;
 - f. overige kosten als gevolg van door de gemeente gestelde verplichtingen voor aanbieders waaronder rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.

Toelichting

Artikel 19 dient te worden aangepast als gevolg van een wijziging van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 per 1 juni 2017. Het nieuw toegevoegde artikel 5.4 (de 'AMvB reële prijs') stelt nadere regels aan de verplichting die de gemeenteraad volgens de Wmo 2015 heeft voor het hanteren van een reële prijs in relatie tot de kwaliteitseisen die worden gesteld aan een voorziening. Dit betekent dat de kostprijscomponenten waar het college een vaste of reële prijs op moet baseren in de verordening vastgelegd moeten zijn, en dat deze prijs opgenomen moet worden in de documenten van een aanbestedingsprocedure. In artikel 19 is de tekst van de AMvB nu verankerd.